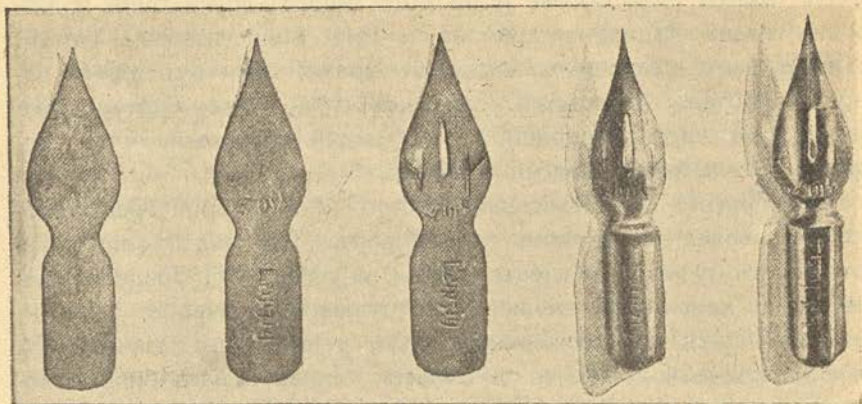

Какъ е станалъ стоманениятъ писецъ.

М. Б.

Какъ правятъ писцитѣ.

(По М. Ешнеръ).

Ето една дребна металическа вещь, която се употрѣбѣва и високо цени както отъ старъ тъй и отъ младъ, както отъ благородника тъй и отъ обикновения работникъ. Единъ предметъ, който, колкото и малъкъ и да е, по-силенъ е отъ меча на великана и е въ положение да ни разкаже живота и патилата на всѣки човѣкъ.

Това е писецътъ.

Стоманенитѣ писци, които сега всички употрѣбѣваме, сж не по-стари отъ стотина години. До това време хората пишели съ заострени пачи пера. Наистина, старитѣ римляни по времето на Христа умѣли да правятъ писци отъ бронзъ. Преди нѣколко стотинъ години правени били такива отъ сребърни пластини. Въ 1748. г. единъ нѣмецъ обявилъ, че умѣе да прави стоманени писци, които продавалъ по 9 марки (около 300 лв. сегашни пари) единия. И все пакъ нито първитѣ, нито вторитѣ, нито третитѣ могли да намѣрятъ всеобщо употрѣбение — дали защото направата имъ е била неудобна или защото не е могло да се изработватъ въ голѣмо количество — не се знае.

Преди стотина и нѣщо години живѣлъ въ Кьонигсбергъ (Германия) единъ учителъ на име Бюргеръ. Той обучавалъ ученици и ученички въ писане. Бюргеръ самъ подострялъ перата имъ, и това